

handelingen der synode
in kerkeraad der Gere-
r art. 31 K.O.).

de opening plaats van
r Vrijgemaakte Gere-
studenten, waarvan 11

is thans de vrijmaking
feit. Nadat een viertal
jaar in correspondentie
ad is dezer dagen een
samenspreking, die nog
t de gewenschte oplos-
te bezwaarden niet de-
tegenover de bezwaar-
of verbreking van het
oor het verlangen de
waren, daar de breuk
de bleef volgen. Een
in af aan de actie van
gesleud had en zich
zwaarde had kenbaar
n met het ontkennend
loot te geven op den
lans den tijd gekomen
verantwoordelijkheid
Synode en heeft zulke
akt, waarbij hij mede-
in. Deze beide ambts-
roepen tot den dienst-
nber, waarin vooringe-
pkomt was voor Alk-
ruim 90 hoorders vult
verenigingsgebouw
des avonds.
eizer de dogmatische
handelen in een ver-
meerdere toegankelijk
vrijgemaakte kerk is

ok in R'dam-Carlois is
vergaderen nu in het
gedijk 450, 's ochtends
5 uur.

ES.

Oct. a.s. zal te Amers-
el, Kerk aan de Lieve-
idcongres worden ge-
organisaties.
el-Rodenrijs over het
pbouw van ons eigen
t over: „De methodiek
Holwerda te Amers-
enover haar jeugd is

t het slotwoord.
berusten bij den Heer

gdeiders of leiders
moeten zij zich ten
Schep Jr., Sluisstr. 10
en logies verlangt en

d

k Weekblad

• Utrecht • Tel. 2064

chenen;

ikotte, Hoofdsom der

de visioenen van den

gebonden.

Vrij zicht

J. WRISTERS,

raat 13, Utrecht

stel dan nog heden
tegetisch-kerkrecht-

Dr. S. GREIJNDANUS

IN VAN KERKRECHT

inzake meerdere

vergaderingen

De prijs is f1.25

EMA — ENSCHEDE

met 3 kinderen

MEISJE

voor dag en nacht

foort, Roodenburgse

twijzergesin z. s. s.

HULP.

Vrouw des huise

o nodig, daar een

wordt. Brieven met

Mevrouw W. van

naweg 7, Hillegom

ERSKNECHTS

straat 77, Baarn.

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men
aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloeddijk 14, Kampen.
Administratieadres: Drukkerij Kemink en Zoon, Over-
den Dom, Utrecht, Telefoon 11989.

Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes
Telef. No. 2424 — Postrekening No. 36000

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar.
Advertentiën: 10 ct. p. mm. Losse nummers 20 ct.

INHOUD: Hoofdartikel: Uit en door of voor en zonder
het geloof VI — Zending en Evangelisatie: De Vrijmet-
selarij openbaart zich als anti-Christelijk III — Opvoe-
ding en onderwijs: De Vrije Universiteit — Kerkelijk
Leven: Indrukken van onze Generale Synode. Insinuaties
inzake het zelfonderzoek II. Baarn — Stemmen uit onze
Kerken — Groninger Brieven — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

UIT EN DOOR OF VOOR EN ZONDER HET GELOOF.

VI. door
Prof. Dr S. GREIJNDANUS.

Niet alleen ons Doopsformulier zou wij-
zing moeten ondergaan bij de door de Synode
van 1942 gedane leeruitspraken met de op haar
last uitgegeven Toelichting en het door haar
opvolgster van 1943 e. v. j. aan kerkeraden en
bezwaarden toegezonden, en daardoor feitelijk
voor haar rekening genomen Praeadvies, wan-
neer men van dien kant rond en eerlijk han-
delde, maar ook de Heidelbergsche Catechis-
mus in zijn Sacramentsleer. Want deze zegt in
antw. 65, dat de Heilige Geest het door Hem
gewerkte geloof sterkt door het gebruik van
de Sacramenten. Daarin ligt niet alleen, dat het
geloof aanwezig moet zijn, zal deze geloofsster-
king uit of door het Sacrament verkregen of ge-
noten kunnen worden, maar dat dat geloof
daarbij werkzaam wezen moet. Want dat ant-
woord luidt niet, dat de Heilige Geest het ge-
loof sterkt door de toediening van de Sacramen-
ten, maar door het gebruik daarvan. Er kan eene
toediening van Sacramenten zijn, zonder een
gebruik van Sacramenten. Toediening en ge-
bruik zijn onderscheiden. Bij toediening is de
ontvanger passief, werkeloos, bij gebruik ech-
ter actief, werkzaam. Door toediening en ge-
bruik wordt het toegediende en gebruikte in
zijn wezen niet veranderd. Maar door het ge-
bruiken of niet-gebruiken wordt het effect van
het toegediende bepaald of mee beheerscht.

Wat we in deze richting hier dit Catechismus-
antwoord moeten verstaan, blijkt ook uit het
volgende antwoord, op de vraag, wat Sacramen-
ten zijn. Want dan wordt o.m. gezegd, dat God
ons door het gebruik daarvan de belofte des
Evangelies des te beter te verstaan geven en
verzegelen wil. Die Sacramenten hebben dus
tot inhoud eene belofte. Nu richt zich eene be-
lofte tot ons bewustzijn, tot ons verstand, tot
ons denken, opmerken, overleggen, redeneeren.
Om dus, naar onzen Catechismus, de sterking
des geloofs uit of door het Sacrament te ont-
vangen, moet er door ons bewustzijn met dat
Sacrament gewerkt worden. Anders blijft dat
Sacrament wel Sacrament. Maar dan zouden
wij er de geloofssterking niet uit verkrijgen.
Dan zou er geen gebruik van dat Sacrament bij
ons zijn, en het heilseffect dus achterwege blij-
ven, zoo niet nog bovendien eene vloekwerking
er uit ons vervloeden.

Dat is duidelijk de bedoeling van dit Cate-

chismusantwoord, daar het verder spreekt van
een door het gebruik der Sacramenten des te
beter te verstaan geven en verzegelen van de
belofte des Evangelies. Verstaan is toch ver-
standswerk. Verstaan doen we met ons bewust-
zijn, met ons kenvermogen, met ons denken,
met ons verstand, al werken daarbij ook al onze
zielekrachten en lichamelijke energieën en ge-
steldheden mede. Hieruit kunnen we duidelijk
zien, dat onze Catechismus leert, dat de geloofs-
sterking uit of door het Sacrament niet ge-
schiedt dan door bemiddeling van onze eigene
geestelijke werking, door bewustzijnsactiviteit
onzerzijds met die Sacramenten, door geloovige
bezigheid bij ons omtrent die Sacramenten.

Dat is het wat in de bezwaarschriften aan-
geduid wordt met den naam van conditioneelen
vorm, dat God in de Sacramenten Zijne Evan-
geliebelofte tot ons brengt in conditioneelen
vorm. Dr H. Bavinck formuleert dit in zijn Dog-
matiek op deze wijze: „Eigenlijk zijn er in het
foedus gratiae, d.i. in het Evangelie, hetwelk
de bekendmaking van het genadeverbond is,
geene eischen en geene voorwaarden... Maar
toch neemt het genadeverbond in zijne bedie-
ning door Christus dezen eischenden, voorwaar-
delijken vorm aan, om den mensch te erkennen
in zijne redelijke en zedelijke natuur", IIe, blz.
242. Dat heeft met Remonstrantisme niets te
maken, zooals onkundigen, ook wel onder pre-
dikanten en zelfs doctoren in de Theologie, ech-
ter toch wel meenen en het voorstellen. Maar
om voedsel te gebruiken en daar nuttigheid van
te hebben, moet men zijn mond gebruiken, dat
voedsel eten. Dat is nu eenmaal de door God
bestelde weg, om door voedsel gesterkt te wor-
den; we moeten dat voedsel gebruiken, het
eten. Dat is de conditioneele vorm, waarin God
ons Zijn voedsel schenkt. Wil iemand dat voedsel
niet gebruiken, niet eten, zijn mond daarbij
niet openen en bewegen, dan blijft dat voedsel
wel hetzelfde voedsel. Dat verandert in zijn
wezen of hoedanigheid niet door ons gebrui-
ken of niet-gebruiken ervan. Maar bij niet-ge-
bruik genieten wij er de sterkende werking niet
van. Daarvoor is noodig het gebruiken. Maar
door dat gebruiken verdienen wij dat voedsel
niet. Door dat eten maken wij ons dat voedsel
niet waardig, noch die er door te bekomen ster-
king. Van verdienste kan hierbij geenerlei
sprake zijn, en zelfs geene gedachte. Maar toch,
willen wij die spijze niet gebruiken, niet eten,
dan zullen wij er ook niet door verzadigd wor-
den. Want dat eten, dat gebruiken, die werk-
zaamheid van onzen mond en onze spijsorga-
nen, heeft God nu eenmaal gesteld als weg, als
middel, als conditie, om door Zijn voedsel, dat
Hij uit genade ons schenkt, gespijzigd, verza-
digd, gesterkt te kunnen worden. En aan die
ordinantie Gods hebben wij ons te onderwerpen
en te houden, willen we niet, ook bij eene van
keur van spijzen volstaande tafel, omkomen
van honger.

De Heilige Geest wil het geloof door de Sa-
cramenten sterken door hun gebruik onzerzijds.
Hij wil door die Sacramenten de belofte des
Evangelies ons te beter te verstaan geven en
verzegelen. Vraag 67 van den Heidelberger
luidt: Zijn dan beide, het Woord en de Sacra-
menten, daarhenen gericht, of daartoe veror-
dend, dat zij ons geloof op de offerande van
Jezus Christus aan het kruis, als op den eenigen
grond onzer zaligheid wijzen? En antw. 67 zeg-
dan: Ja zij toch. Dus Woord en Sacramenten
zijn één van inhoud. Zij bevatten beide dezelf-

de Evangeliebelofte. En zij wijzen het geloof
op de offerande van Jezus Christus. Dus moet
dat geloof er niet alleen wezen, maar het moet
ook zien, zien op den Christus aan het kruis,
dus werkzaam zijn om het heil uit die Evan-
geliebelofte te genieten. Want „wijzen" veronder-
stelt zien, het gebruiken van zijn oogen. Zoo
spreekt ook antw. 67: de Heilige Geest leert ons
in het Evangelie, en verzekert ons door de Sa-
cramenten. Verzekeren is wederom eene werk-
zaamheid die zich richt tot ons bewustzijn, tot
ons kennend leven. Om door iets of iemand
van iets verzekerd te worden, moeten we ons
verstand, ons denken, ons bewustzijn gebrui-
ken en werkzaam doen zijn. Dat is nu eenmaal
de door God voor onze verzekerdheid gestelde
en verordende weg, het conditioneele middel.

Zoo is de Sacramentsleer van onzen Cate-
chismus in dit opzicht.

Deze leer der Sacramenten van den Heidel-
berger bedoelt hij nu natuurlijk als doorgaande
of geldende ook bij Doop en Avondmaal in het
bizonder. Anders konden deze volgens hem
geen Sacramenten zijn, of hij had in Zondag 25
geene algemeene Sacramentsleer gegeven. Wie
dan ook de Zondagen 26 en 27 over den Doop
lezen, en willen voorstellen, zonder daarbij
steeds als achter- of ondergrond Zondag 25 te
laten gelden, en die beide Zondagen nemen als
stonden zij los van het in Zondag 25 over de
Sacramenten in het gemeen gezegde, verstaan
den Catechismus in zijne doopsleer niet, en
geven daarvan geene rechte voorstelling. Dat
is uit den aard der zaak zelfe duidelijk en van-
zelfsprekend. Maar ook in vr. en antw. 69
wordt het nog onmiskenbaar aangegeven. Want
daar wordt gevraagd: Hoe wordt gij in den
Heiligen Doop vermaand en verzekerd? Bij den
doop is dus eene vermaning en eene verzeke-
ring. Dat zijn wederom werkzaamheden die
zich richten tot ons bewustzijn. Dan worden
wij op iets opmerkzaam gemaakt, daar wordt
iets tot ons gezegd. Wat die vermaning en ver-
zekering ook mogen inhouden, en op welke
wijze zij mogen geschieden, maar zij hebben
het met ons bewuste leven te doen, houden
zich bezig met ons als met bewustzijn, rede en
wil begiftigde en werkzame wezens. Om van
die vermaning en verzekering nut te trekken,
moeten wij ons kenleven, onze bewustzijns-
krachten, ons denken en verstand in werking
zetten, onze opmerkzaamheid, ons nadenken en
oordeelen, zelfs ook onzen wil, activeeren.

En antwoord 69 luidt dan weer: Alzoo, dat
Christus... toegezegd heeft. Eene toezegging
is eene belofte, is eene woordelijke mededeel-
ing van verblijdenden inhoud. Wel geschiedt
bij den doop, evenals bij het Avondmaal, en in
het algemeen bij de Sacramenten, deze toezeg-
ging door afbeelding, schildering of teekening
voor het oog. Maar dan toch zoo, dat het woord
vooraftaat, het Evangeliewoord, waarbij de
Sacramenten komen als zegelen. Die afbeelding
door het Sacrament is dus eerst te kennen ge-
geven en verklaard door het gesproken Evan-
geliewoord. Terwijl ook bij de bediening van
het Sacrament nog gesproken wordt, om den
zin dier teekening te doen verstaan. Ook in
of door den doop zegt God iets toe, d.w.z. geeft
Hij eene belofte, richt de Heere Zich dus tot
ons bewustzijn.

Door Zijn doop werkt God maar niet in ons
binnenste, buiten ons bewustzijn om. Natuurlijk
zou Hij dat wel kunnen, als Hij dat wilde, even-
als Hij de wedergeboorte en het geloof in ons

werkt zonder onze eigen bemiddeling, als rechtstreeks, zij het dan ook het geloof door ons gehoor of hooren van het Evangelie, antw. 65. Maar bij de Sacramenten werkt Hij anders. Ook bij den doop. Dan schakelt Hij a.h.w. ons geloof in, onze geloofswerkzaamheid, ons geloovig en gehoorzaam bewustzijnsleven, geeft Hij eene toezegging, Zijne belofte, die wij met ons geloof aannemen, aangrijpen moeten, om er den troost, het heil uit te genieten. De versterking des geloofs door Sacrament en Doop gaat niet buiten onze geloofswerking om, maar a.h.w. daardoor heen. God gebruikt dan om zoo te zeggen onze eigene geloofsactiviteit om ons die geloofsversterking door Zijn Sacrament en Doop en Avondmaal te doen toekomen en ervaren en genieten. Hij doet ons eene toezegging, zij het dan al door aanduidingen, teekenen, afbeelding, maar door Hem vooraf in Zijn Evangelie ons verklaard, welke wij dus in ons bewustzijn moeten opnemen, en waarmee wij door bewustzijnsactiviteit moeten werkzaam zijn, en die ons niet anders kan bemoedigen en verblijden en aldus opwekken en sterken, dan doordat wij haar geloovig aanhooren en aannemen of aangrijpen, met geloovend en vertrouwend opmerken, nadenken, overleggen, kennen, verstaan.

De doop is van Gods kant niet eene werking die mij innerlijk wascht door Christus' bloed en Geest. Die doop is niet die wassching of reiniging zelve. Hij is, zegt antw. 69 eene toezegging van Christus, dat ik zoo zekerlijk met Zijn bloed en Geest van alle mijne zonden gewassen ben, als ik uitwendig met het water gewassen ben. Eene toezegging of verzekering dus, niet die reiniging of wassching zelve. Wel eene toezegging of verzekering, dat die geestelijke wassching of reiniging geschied is: dat ik zoo zekerlijk gewassen ben. Maar het veronderstelt natuurlijk, dat ik tevoren den Heere Christus als gekruisigde voor onze zonden en als wederom opgestane door het geloof heb erkend en aangenomen als mijn Heiland. Want de Sacramenten werken niet het geloof, zooals het Evangelie, d.w.z. de Heilige Geest door het Evangelie, maar versterken het, volgens antw. 65. Wij mogen dus het: „dat ik zoo zekerlijk gewassen ben“, daarvan niet losmaken. Aan vr. en antw. 69 e.v.v. gaan vr. en antw. 65 e.v.v. vooraf. Dat mag niet vergeten worden. De leer van Doop en Avondmaal in den Heidelbergse rusten op die der Sacramenten. Zondag 25 staat vóór Zondagen 26—30, en wel zoo, dat Zondag 25 a.h.w. de inleiding is op die van 26—30, de algemeene karakterisering daarvan geeft, datgene wat bij de uiteenzetting van den Doop en Avondmaal in Zondagen 26—30 als grondslag moet bewaard en vastgehouden en voor den geest gehouden moet worden.

Met den doop vermaant en verzekert de Heere, en geeft Hij eene toezegging, die dus voor hare heilsuitwerking door ons geloovig aangegrepen moet worden om er in ons bewustzijn geloovig mee werkzaam te zijn. God schakelt bij de geloofssterking door den doop ons eigene geloovige bewustzijnsactiviteit in als instrument of middel, want die doop is een Sacrament, is niet het Evangelie zelf, maar daarvan eene afbeelding of beteekening.

Wordt vervolgd.

ZENDING EN EVANGELISATIE.

De Vrijmetselarij openbaart zich als anti-Christelijk.

III.

De theologie der Vrijmetselarij is in het kort deze: 'n god, de Opperste Architect der wereld geheeten, maar zonder verdere definitie of kwalificatie, zoodat iedereen, wie dan ook, kan zeggen in 'n god te gelooven. Zulk een god is eigenlijk niet-bestaand, heeft geen persoonlijkheid, is slechts een denkbeeld maar dat dan ook zeer vaag is.

De autoriteit der Heilige Schrift als de Godsopenbaring valt dus aanstonds weg. De Bijbel krijgt een plaats naast den Koran, de Talmud,

de Vedas, enz. als één der heilige boeken. Dat de Bijbel op het „altaar“ in de loge ligt, daar waar in een land het grootste gedeelte der bevolking „christelijk“ genoemd wordt, heeft niet veel gewicht als argument, dat de loge ook „christelijk“ zou zijn. Dat de Bijbel daar is, is slechts omdat men in het algemeen nog eenigen eerbied of achting heeft voor dat boek. Men leert dan ook in de loge, dat bij de studie van een of ander van die „heilige“ boeken men naar de „verborgene“ leer, daarin verscholen, moet zoeken. De bijbel zelf is ook slechts symbool. En alles wat daarin opgeteekend staat, is ook slechts symbolisch. Zoo wordt dus de zondeval slechts een symbool. Het priesterschap en de offeranden waren slechts symbolisch. Eindelijk is ook Christus Zelf slechts een symbool en dat wel van den „christos“ dien wij in ons hebben. En juist hier is het, dat men zich verbindt aan het phallicisme. Immers, in de mysteriën der oudheden werd toch ook gesproken van een god die gemeenschap had met een godin en dus een zoon gewon? Daar zegt men, hebt ge drie-eenheid. En voorts: Osiris werd ook gedood, maar Isis verkreeg toch den elixer vitae, en gaf geboorte aan Horus; zoo leefde Osiris dus voort in zijn posthume zoon. Dat is de leer der opstanding. Zoo is dan ook de opstanding van Christus niets anders dan een symbool van de voortzetting van het leven: a. zooals we dat na den winter in het voorjaar hebben in de natuur (d.i.: zanaanbidding) en b. in de voortplanting van het menschelek geslacht (d.i.: phallicisme). Door dit te doen, n.l. den inhoud der Schrift te beschouwen als geheel en al symbolisch, leert men, hoe ten slotte volgens de verborgene of esoterische leer, alle godsdienst overeenkomt doordat zij allen wijzen naar een oerwezen of begrip, een soort van eerste bestaan. Dit is Deïsme. Maar de loge trekt nog veel verder te velde, door te beweren dat die god in ons allen gevonden wordt, eigenlijk dat wij allen een deel van dien god uitmaken, zoodat de totale som van het menschelek geslacht eigenlijk god is. Nu, volgens ons inzien is dit Pantheïsme.

Wat nu Jezus aangaat als persoon der historie, hij was slechts een mensch, wel één, die vooraan stond onder de menschen, en die zelfs als een wijsgeerige beschouwd moet worden, zelfs als een der grooten onder hen, zooals Plato, Mozes, Mohammed en anderen. De christenen moeten hem echter niet vereeren als God. Dit te doen maakt het christendom juist sektarisch. Er zijn in alle godsdiensten zulk soort van mannen geweest. Maar waar Jezus nu te Nazareth zelf ook bouwheer was, wil de loge hem gaarne een plaatsje inruimen als „den Meester (metselaar) van Nazareth“ óók, omdat hij in de bouwvakken was en er eigenlijk ook een verborgen leer op na hield, zelf ook Vrijmetselaar. Veel heeft men van dezen meester geleerd. De Bergrede door Hem uitgesproken is het toppunt van zijn leer en de Vrijmetselarij aanvaardt die dan ook gaarne als „de gulden regel“; zij dient dan als basis voor de groote „broederschap“ welke de Vrijmetselarij wil vormen de wereld over. Zoo hebben we dan het „vaderschap gods“ en de „broederschap der menschen“. Hierin betoont zich de Vrijmetselarij als leer, de moeder te zijn van het Modernisme.

De Geest Gods is op zijn best een kracht en een invloed. En, zooals wij zagen, is de beschouwing der Drie-eenheid geheel en al heidensch. In engeren zin genomen is er in de Vrijmetselarij geen ruimte voor de Drie-eenheid; men houdt zich aan het Unitarisme.

Door nu alle eigenlijke scheidslijnen, welke de valsche godsdiensten onderling van elkander en die allen tezamen van de christelijke religie afscheiden, te verdoezelen, tracht men het bestaan daarvan te loochenen en wil men den menschen een algemeenen godsdienst voorschrijven, waar elkeen zich in thuis kan gevoelen, zonder eenige oorzaak van ergernis ook maar ergens te vinden. Reeds hier willen we even wijzen naar den vergaanden invloed der Vrijmetselarij, door het noemen van twee zaken: 1. het gebouw der zoogenaamde Christelijke Jongemannen Vereeniging te Jeruzalem en den bouwtrant van dat gebouw: een samenvoeging van het Christelijke, het Joodsche en het Mohammedaansche; en 2. de in New York opgerichte kerk van „St. John the Divine“ waar

niet slechts alle rassen der wereld bijeen-komen, maar waar men ook alle verschillende godsdiensten dooreen mengt.

Om nu dit doel te bereiken, zulk een wereld-breedende godsdienst in te voeren, moet men de nieuwsgierigheid der buitenstaanden opwekken door geheimhouding, en daarom de met het ontbloote zwaard bewaakte deur der loge, de de dure eeden, waarmede de leden aan de loge verbonden worden, de geheime teekenen, waardoor men een Vrijmetselaar overal kan herkennen, en dan het vertoon in de „veelvervig“ kleeding binnen in de loge. Ten volle beseffende de beteekenis der vrouw jegens haar man en kinderen, en dus in het geheele leven, moet ook de vrouw voor de loge gewonnen worden. Daarom dus ook een loge voor de vrouw, n.l.: De Oostersche Ster. Zoo ook Co-Metselarij. Voor de jongens die nog te jong zijn om zelf Vrijmetselaar te worden, een soort van voorbereidende loge in „De Molays“ en voor de meisjes, de toekomstige vrouwen en moeders ook weer een loge: De Regenboog-meisjes. Niet voldaan het huisgezin verlokt te hebben, beweegt men zich op het gebied der opvoeding en van het onderwijs. Zoo worden de scholen aangepakt. Publiek onderwijs eischt men. Private scholen zijn uitheemsch en moeten dus gebannen en verboden worden. Omdat er in den staat allerlei menschen wonen en men niemand wil kwetsen, moet dit onderwijs zijn zonder eenigen godsdienst. Men zegt: dit is allereerst uit waar patriottisme, echte vaderlandsliefde. En ten tweede wil men de kerk van Rome bestrijden en van veel van haar kracht berooven. Publiek onderwijs wordt zodoende niet allereerst onderwijs voor allen, maar wordt onderwijs zonder God, zonder Bijbel, zonder Christus. Die zeden, die er dan nog geleerd worden, missen elke basis, noodzakelijk voor een echt zedelijk leven, d.i.: de eere Gods. En in hun patriottisme wordt niet God als Souverein erkend, maar is het de Staat die bovenaan staat.

Zoo leeren we de Vrijmetselarij al beter kennen, en alhoewel onder een anderen naam en in een ander kleed en zelfs niet gewillig om in één adem genoemd te worden met andere machten die zich thans openbaren in de wereld, toch zien we hier een band tusschen hen: de Vrijmetselarij en het Communisme, het Fascisme en het Nazi-isme: aanbidding van den staat. Deze allen openbaren zich dan ook als kinderen der duisternis, kinderen van één vader, den vader der leugen.

In den staat moeten zij heerschen, die deze leer zijn toegedaan. Men beroemt zich in het aantal hooggeplaatste personen, die bij de loge behooren. Zelfs de buitenwereld erkent dit feit, maar al te dikwijls wordt ons dan ook gevraagd: indien de Vrijmetselarij zoo verkeerd is als u dat voorstelt: waarom behooren zooveel voorname en hooggeplaatste personen, rijk aan invloed, bij de Vrijmetselarij? Ons antwoord is: leer de Vrijmetselarij kennen en ge hebt het antwoord: het is de Macht der Duisternis die zich al meer en meer weet uit te breiden. Het is het rijk van den booze dat zich vestigt tegenover het Rijk Gods.

Waar nu de menigte in de publieke scholen gekweekt is, en dus god-loos onderwijs heeft genoten, daar ligt het voor de hand, welk een braak veld de Vrijmetselarij hier vindt. Toch neemt de loge hiermede nog geen genoegen. Men moet ook de kerk binnen dringen. Predikanten, op eer beducht, worden vereerd met een vrij lidmaatschap en aangesteld als kapelaan der loge. Door hun voorbeeld worden op hunne beurt ouderlingen en diakenen verlokt lid te worden en als dan straks de leiders des volks binnen de muren der loge zijn gekomen, kloppen ook de gewone kerkleden aan de deur der loge om binnen gelaten te worden.

Hoe heeft de Vrijmetselarij zich beroemd op het groote aandeel dat zij heeft gehad in de tot stand bringing der vereeniging der drie groote Methodistische kerkengroepen hier in Amerika! UNIE, is hun wachtwoord. Alle grenzen moeten verdoezeld worden om dien eenen wereldgodsdienst tot stand te brengen en zodoende de wereldmacht te verkrijgen.

Zoo moet hun doel bereikt worden.

In zulk een leer is geen plaats voor het noe-

men van ste vereen- zakelijke ontwikke- lijk gebr- het ras“.

En wa- erkend v- geen ruin- plaatsbek- maker, G- geen spr- hel. Alle- gaan naa- Walhalla-

Zoo zie- rust op (inspireer- is de duiv-

Dit all- voorzicht- diensten- gesloten- heeft en (wij Hem- vormen v- Moet eer- deelname- zijn mede- ring zich- daar geef- lijk niet t- kel: De V- Christelij- van den C- king is d- en tevens- den Booze-

Wie de- de hoogte- wondert z- gevormd- Vrijmetse- gedeelte v- miljoen, n- als Amer- sche volk- de wereld- leer de we- sianisme, Vrijmetse- land zoo li- dukt, dat v- wereld we-

Alhoew- zijn aange- danken o- met ons b- gemeene c- U aan en l- des Heeren-

Geen gr- teekenisve- selarij, nie- moeder v- leer, en me- wapenen v- steld heeft- Heeren, ge- het Calvin- zuiverheid- ge gids vo- altijd God- eenige hoe- der duister- rijk te bev- levend Cal- nisme wil- is zoowel e-

Wij wille- ste zinsned- uit Basel, 2-

„Ik besc- dat is het- wikkeld, al- muren voo-

Dat is oo- onze dubbe- ving van e- gen de Vri- dienst, in A- baart.